

Její život

Praskliny tváře
větвовí žilek
vodka a vánice
make up matičky Rusi.

Zimní nebe
má oči ptačí
není řeč s Váňou
když na rampouch fouká.

V dálce se ztrácí
písnička z lágru.

Olga již léta
válí němčinu.

Mariánské Lázně

Ryby s očima
kavárenské dívky
ve sponě měsíce
třou se pololíně.

Do garsoniery
přesmutnělé vrby
archivní med altu
pána s kouty zve.

Pod běhoun hvězd
zazimovali kašny.

Je noc prvního sněhu
padání se předhání.

Cestou

Na zlatém slonu
plamínek sedí
rozkročmo kapky
lechtavě stékají.

Troubení cestou
hledá ozvěnu
kyselá tráva
ostře se tváří.

Jesenin mládne
v kuličce vína.

Sazemi bouchnou
atomy přání.

Proseč

Úplněčná noc
prošla beze snů
na zlatých stromech
ptáci se houfují.

Krajina leží
tak jako loni
s ní nehnulo
šílenství mé.

Klekání zvoní
dnes Rejman Petr.

Katecheta přísný
však potentní chlap.

Růženka

Toužila rozpažit
a klesnout na pažit
číst z ikony slunce
to byste mohli znát.

Jednou mi řekla:
„Stále stojíš za hřích
když jsi oholen
ostříhán a střízliv.“

A já jí odpověděl:
„Píchni se o co chceš

abychom konečně
mohli navěky spát.“

Číslo popisné 26

Fuk fuk famfuk
do Zderaze
takto prý mluvil vlak
k mému dědečkovi
když z vojny se vracel
kouřil a četl si
ze svitku krajiny
pod barokem mraků

tady Johánek
prý noty ztratil
smyčcový pohyb horizontu ...
zapomněl bafat
a pak sirku marně hledal
 vyšla na zápraží
 hodně kvásku
 svatá ty prostoto
 oči veselé
zkrátka babička
 v chalupách
byla ještě zima
zatopila a oči jí bolely
jak šilhala
do nastlaných duchen
 nevyvrzej si všechno teplo
řekla
neklidně pochodujícím dědečkovi
 otočila se a zvedla sukně
šel za ní veden rituálem
přijímání vzácného daru.